

133.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 24 lutego 1934 r.

w sprawie obliczenia i poboru nadzwyczajnej daniny majątkowej w 1934 r.

Na podstawie art. 8 ust. 1 i art. 12 ustawy z dnia 24 marca 1933 r. o nadzwyczajnej daninie majątkowej (Dz. U. R. P. Nr. 29, poz. 248) zarządzam co następuje:

§ 1. Nadzwyczajną daninę majątkową obliczają:

- a) w I grupie kontyngentowej — w powiatach, stanowiących okrąg jednego urzędu skarbowego — urzędy skarbowe, w których okręgu są położone grunta, podlegające nadzwyczajnej daninie majątkowej; jeżeli powiat jest podzielony na dwa lub więcej okręgów urzędów skarbowych — urzędy skarbowe, właściwe dla obliczania progresji w państwowym podatku gruntowym;
- b) w II grupie kontyngentowej — urzędy skarbowe, w których okręgu ustalony został obrót, miarodajny dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej; dla spółek akcyjnych nadzwyczajną daninę majątkową w II grupie kontyngentowej obliczają izby skarbowe;
- c) w III grupie kontyngentowej — urzędy skarbowe, w których okręgu położone są nieruchomości miejskie oraz niektóre budynki w gminach wiejskich, podlegające nadzwyczajnej daninie majątkowej.

§ 2. Kwoty nadzwyczajnej daniny majątkowej, obliczone na 1934 r., płatne są w poszczególnych grupach kontyngentowych w następujących terminach:

- a) w I grupie kontyngentowej — w terminie do dnia 30 kwietnia 1934 r. włącznie — od płatników podatku gruntowego, opłacających w 1934 r. państwowy podatek grunto-

wy ponad 25 zł do 60 zł rocznie bez regresji — zaliczka w wysokości 11% podatku gruntowego bez regresji, zaś od płatników podatku gruntowego, opłacających w 1934 r. państwowy podatek gruntowy ponad 60 zł rocznie bez regresji — zaliczka w wysokości 22% państwowego podatku gruntowego bez regresji oraz w terminie do dnia 15 listopada 1934 r. włącznie tak od jednych, jak i od drugich płatników — różnica między ostateczną kwotą daniny, obliczoną na 1934 rok, a uiszczoną przedtem zaliczką;

- b) w II grupie kontyngentowej — cała należność w terminie do dnia 30 czerwca 1934 r. włącznie;
- c) w III grupie kontyngentowej — cała należność w terminie do dnia 31 sierpnia 1934 r. włącznie.

§ 3. 1) O wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej zawiadamia się płatników, przez doręczenie im nakazów zapłaty według ustalonych wzorów.

2) Nakazy zapłaty doręcza się płatnikom:

- a) I grupy kontyngentowej — w terminie do dnia 31 października 1934 r. włącznie,
- b) II grupy kontyngentowej — w terminie do dnia 15 czerwca 1934 r. włącznie,
- c) III grupy kontyngentowej — w terminie do dnia 16 sierpnia 1934 r. włącznie.

3) W razie doręczenia nakazów zapłaty po terminach, wyznaczonych w ust. 2, kwota nadzwyczajnej daniny majątkowej jest płatna w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu.

4) O wysokości zaliczki, płatnej w myśl § 2 lit. a), zawiadamia się płatników pisemnie. Zawiadomienia doręcza się w terminie do dnia 15 kwietnia 1934 r. włącznie. W razie doręczenia zawiadomienia po 15 kwietnia 1934 r., zaliczka jest płatna w ciągu dni 14, licząc od dnia następnego po doręczeniu.

§ 4. 1) Nieuiszczone w terminie kwoty nadzwyczajnej daniny majątkowej stają się zaległością i podlegają egzekucyjnemu ściągnięciu wraz z karami za zwłokę i kosztami egzekucyjnymi, przewidzianymi:

- a) w I grupie kontyngentowej — dla zaległości w państwowym podatku gruntowym,
- b) w II grupie kontyngentowej — dla zaległości w państwowym podatku przemysłowym od obrotu,
- c) w III grupie kontyngentowej — dla zaległości w państwowym podatku od nieruchomości.

2) Od odroczonej kwoty nadzwyczajnej daniny majątkowej pobiera się odsetki za odroczenie w wysokości, przewidzianej:

- a) w I grupie kontyngentowej — dla odroczonej należności w państwowym podatku gruntowym,
- b) w II grupie kontyngentowej — dla odroczonej należności w państwowym podatku przemysłowym od obrotu,

- c) w III grupie kontyngentowej — dla odroczo-nych należności w państwowym podatku od nieruchomości.

§ 5. 1) Od nakazów zapłaty na nadzwyczajną daninę majątkową przysługuje płatnikom prawo odwołania się w terminie dni 30, licząc od dnia następnego po doręczeniu nakazu zapłaty. W odwołaniu jednak można podnosić jedynie zarzuty co do braku obowiązku uiszczania nadzwyczajnej daniny majątkowej.

2) Odwołania, w których płatnik, nie zaprzeczając obowiązku podatkowego, zaczyna tylko podstawę obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej, pozostawia się bez rozpatrzenia.

3) Natomiast zmiany w wysokości państwowego podatku gruntowego, w wysokości obrotu oraz w wysokości przychodu względnie wartości czynszowej, orzeczone w normalnym toku instancji w myśl obowiązujących przepisów o państwowym podatku gruntowym, ustawy o państwowym podatku przemysłowym oraz w myśl obowiązujących przepisów o państwowym podatku od nieruchomości — pociągają za sobą z urzędu zmianę w wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej, obliczonej w danej grupie kontyngentowej.

4) Na obszarze województwa śląskiego, sprostowanie w trybie odwoławczym rocznego komornego (czynszu) względnie wartości czynszowej, ustalonych dla obliczenia nadzwyczajnej daniny majątkowej w III grupie kontyngentowej na 1934 rok, pociągają za sobą sprostowanie obliczenia daniny w tejże grupie na 1934 rok.

5) O zmianach w wysokości nadzwyczajnej daniny majątkowej w myśl ust. 3 i 4 zawiadamiają władze skarbowe płatników z urzędu.

6) Omyłki rachunkowe w obliczeniu nadzwyczajnej daniny majątkowej prostują władze skarbowe z urzędu lub na wniosek płatnika.

§ 6. 1) Odwołania wnosić należy do tej władzy skarbowej, która wydała nakaz zapłaty; rozstrzyga je władza skarbową bezpośrednio wyższej instancji.

2) Odwołania wniesione po terminie oraz odwołania, o których mowa w § 5 ust. 2, pozostawia bez rozpatrzenia władza skarbową, do której wpłynęło odwołanie.

3) Upoważnia się dyrektorów izb skarbowych do darowania skutków przekroczenia terminu do wniesienia odwołania, jeżeli przekroczenie terminu nastąpiło z ważnych powodów, uzasadnionych przez płatnika.

§ 7. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: *Wł. Zawadzki*